



## ทุกข์ของชาวนาในบทกวี

คำชี้แจง ให้นักเรียนอ่านบทกวีเรื่อง "ทุกข์ของชาวนาในบทกวี" ของจิตร ภูมิศักดิ์ แล้วแปลความหมาย จากบทกรองกรองเป็นร้อยแก้ว

เปิบข้าวทุกคราวคำ

เหงื่อที่สุก

ข้าวนี้จะมีรส

เบื่องหลังสิทุกข์ทน

จากแรงมาเป็นรวง

จากกรวงเป็นเม็ดพรว

เหงื่อหยดลึกก็หยาด

ปูดโปนก็เส้นเอ็น

น้ำเหงื่อที่เรือแดง

สายเลือดดูทั้งสิ้น

จงสู้งาเป็นอาจิด

จึงก่อเกิดมาเป็นคน

ให้ชนชิมทุกชั้นชน

และชมชื่นจนเชียวคาว

ระยะทางนั้นเหยียดยาว

ส่วนทุกข์ยากลำบากเข็ญ

ทุกหยดหยาดล้วนยากเย็น

จึงแปรรวงมาเปิบกิน

และน้ำแรงอันหลังริน

ที่สูดกำซาบฟัน





## ทุกข์ของชาวนาในบทกวี

คำชี้แจง ให้นักเรียนบอกที่มาของบทกวีจีน ที่แปลเป็นภาษาไทยบทนี้ของหลี่เซิน พร้อมอธิบายความหมายของบทกวี

หว่านข้าวในฤดูใบไม้ผลิ ข้าวเมล็ดหนึ่ง  
จะกลายเป็นหมื่นเมล็ดในฤดูใบไม้ร่วง  
รอบข้างไม่มีนาที่ไหนกว้าง  
แต่ชาวนาก็ยังอดตาย  
ตอนอาทิตย์เที่ยงวัน ชาวนายังพรวนดิน  
เหงื่อหยดบนดินภายใต้ต้นข้าว  
ใครจะรู้บ้างว่าในงานใบนั้น  
ข้าวแต่ละเม็ดคือความยากแค้นแสนสาหัส



---

---

---

---

---

---

---

---

---

---